

УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК

Брой трети, 22 февруари 2022 г.

Скъпи приятели,

На 23 януари се навършиха 6 години от деня, в който учениците на БНУ „Родна реч“, град Бремен, прекрачиха училищния праг с жадни за знание сърца, с изпълнени с топлина и надежда усмивки, с радостни искри в очите.

От този ден до днес, рамо до рамо, учители, ученици, родители и членове на Немско - Българското сдружение „Дунав“ изминаха дълъг и изпълнен с ползотворна работа път, направиха хиляди крачки с една цел – да градят традиция в опазване на българщината.

Обединени от това благородно дело всички ние изградихме един дом, в който учим и говорим на български език, пеем, свирим и танцуваме на български език, каним писатели на български книги за деца, рисуваме и творим изкуство, провокирано от българските обичаи и традиции.

На всички ентусиасти, ангажирани с тази будителска мисия, желаем Честит празник!

На многая лета!

Какво ще откриете в този брой:

Пазим българския дух – в тази рубрика ще научите как нашите ученици отбелязаха Деня на народните будители

(стр. 2 - 3)

Лични истории – рубриката, която се превърна в любима на нашите читатели. Прочетете още една вълнуваща история (стр.5)

Гост на вестника – вижте кой ни гостува този път (стр. 6 - 7)

Коледни преживявания и емоции на учениците от БНУ „Родна реч“ (стр. 8-9)

В този брой ще откриете и няколко **нови рубрики** свързани с традиционните зимни празници и любопитни факти и истории, които вълнуват нашите ученици (стр. 10 - 14)

Накрая нашите ученици съвсем сами са ви приготвили и **забавни игри и занимавки**, с които да се позабавлявате в свободното си време (стр. 15-18).

Пазим българския дух -1 ноември

6.11.21

Да се знае, да се помни,
че България е жива!
На будителите скромни
българинът китка свива!

Честит празник!

В класните стаи на БНУ „Родна реч“ всички заедно – учители и ученици, си спомниха за паметни имена от българското минало, спомогнали на народа ни да го има и пребъде. Отбелязването на 1 ноември винаги е вълнуващо и незабравимо.

Учениците от 5, 6, 7 и 8 клас слушаха и разказваха за велики просветители и революционери, работиха заедно в екип върху въпроси от викторина и изработване на листове с оцветяване, рязане и лепене. За да не бъдат забравени онези, които са пазили, пазят и до днес българския дух!

Будители

Вкъщи всеки си има будител-
баба, дядо или пък родител!
Всяка сутрин този някой те буди
и когато се бавиш се чуди
с учениче как се стига навреме,
щом по пътя ученичето дреме?

И в школото те чака будител-
строга учителка или учител!
Не виемаваш ли, той пък се труди
интерес някак в теб да събуди,
за да чуеш до края урока
отличен да имаш за срока.

И в ученика срещаш будител...
Ти си мислиш, че е някакъв зрител
на картинка, но засукал мустаци
той повтаря: "Юнак сред юнаци,
ти бъди и на всякоя дата
като мене брани свободата!"

*Вярвам аз, че света ще учудиш,
ако почнеш и сам да се будиш!*

Румен Иванчев

ИЗКУСТВОТО НА СЛОВОТО И ИЗОБРАЗИТЕЛНОТО ИЗКУСТВО

„Хубава си, моя горо, миришеш на младост ...”

Любен Каравелов из „Хубава си, моя горо”

Под звуците на текст и музика учениците нарисоваха със свои цветове гората, такава каквато я виждат през думите на незабравимото стихотворение на големия български писател и обществен деец Любен Каравелов. Образът на гората има специално, традиционно място в българската литература. Тя е част от природата, която неспирно се обновява и всеки сезон ни изумява, и ни кара да се прекланяме пред омайната ѝ красота. Именно тази виталност на природния пейзаж са докоснали с багрите си нашите ученици.

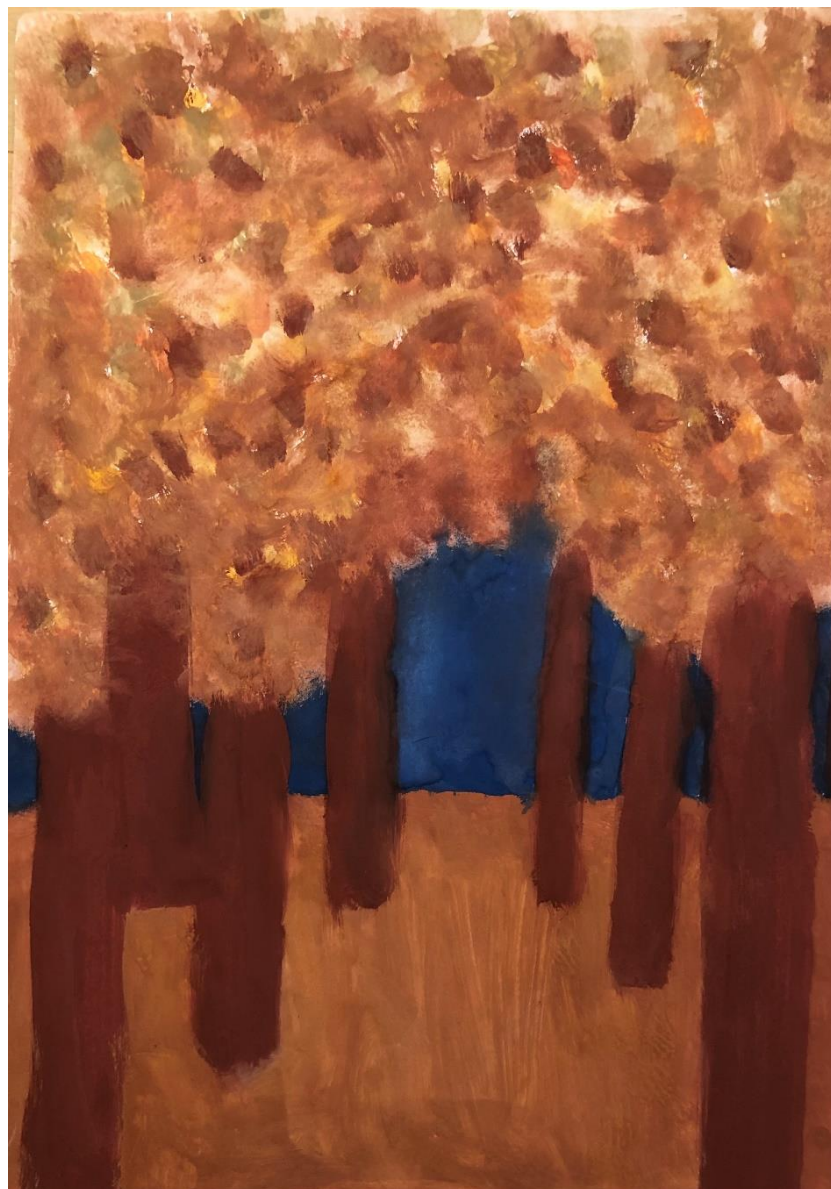
София, 6. клас

София, 6. клас

Ния, 7. клас

Грета, 7. клас

ЛИЧНИ ИСТОРИИ

Българи будители от семейния албум

Здравейте, скъпи читатели! Казвам се Ангел и съм ученик в 5 клас в БНУ „Родна реч”.

В навечерието на 1 ноември – Деня на народните будители, реших да ви разкажа за моя прапрадядо, който е живял в началото на миналия век и е бил известен журналист и издател на много вестници.

Стоян Стойков Шангов

Стоян Стойков Шангов е български общественик, журналист и любител историк, издател на един от най-значимите вестници от първата половина на XX век – „Вечерна поща”. Прапрадядо ми Стоян Шангов е роден през 1867 г. в лозенградското село Ениджия, тогава в пределите на Турската империя. Средно образование завършва в Хасково, където учителства за кратко, след което се установява в София и започва да се занимава с журналистика. Пише в хумористичния вестник „Глад” и в „Отзив”, редактира в хумористичните издания „Фенер” и

„Дяволско шило”, а от края на 1899 г. започва да издава вестник „Поща”. В края на същата година е интерниран в Хасково, заради критиките му към управлението и към министър Васил Радославов.

През 1900 г. на прапрадядо ми Стоян Шангов е позволено да се завърне в София със застъпничеството на Ставри Наумов и Петър Михайлов. Стоян Шангов също е деец на Македоно-одринската организация и е делегат на Осмия македоно-одрински конгрес през април 1901 г. от Софийското дружество.

По идея на моя прапрадядо Стоян, заедно с помощта на Борис Сарафов и Наум Тюфекчиев, отново започва да издава вестник, но този път заглавието е „Вечерна поща”, чийто главен фокус в рубриките за международната политика е Македонският въпрос. Като съдружници в издаването на вестника са привлечени Ставре Наумов и Петър Михайлов. През 1908 г. те напускат вестника и поемат по други пътища, скоро след което заглавието на изданието се променя на „Шангова Вечерна поща”. Стоян Шангов списва и други вестници – „Епоха”, „Малки маниер”, „Малкият столичанин”, „Балкански бюлетин”, „Балкан”.

Моят прапрадядо Стоян е командирован във Втора българска армия като кореспондент, преводач и цензор на Българската телеграфна агенция.

След освобождението на Одрин е назначен за военновременен кмет на града – първият български кмет на Одрин след Освобождението. По-късно е делегат на Дирекцията за бежанците, пристигащи от Западна Тракия.

Моят прапрадядо Стоян Стойков Шангов умира на 10 август 1925 г. в град София.

Племенник на Стоян Шангов е журналистът Симеон Лазаров.

Книги, написани и издадени от Стоян Шангов

„Юдеизъм и талмудизъм”, 1900г.
„Ционизъм – възвание в стихове”, 1902 г.
„Народен календар”, 1905г.
„Бягството в Мафра”, драма в три действия, 1910г.
„Българо-турско-френски разговорник”, 1911г.
Шангов, С. С., отец Дамян Гюлов, „Епохата на Асеновци. Писмата на Калояна до Иникентий III”, Издателство „И. Амбилъ”, София, 1921г.
Реч, произнесена от С. С. Шангов на 13 август 1920г. и спомени от превземането на Одрин
„Диктатура”, мелодрама в три действия, София, 1923г.
„История на България”, Том I – Болг – Кубрат, 1923г.
„Свободата на Белота”, епически разказ из миналото на България, 1923г..

**Ангел, 5. клас
и Татяна**

ГОСТ НА ВЕСТНИКА

Петя Петрова

Пожелание от Петя Петрова

Мили дечица,
всички вие, които посещавате българското училище, сте радост за нас, възрастните, че искате да учите езика на нашите предци! Радвам се, че растете българчета дори и зад граница! Желая ви много здраве, весело детство и не забравяйте, че докато носите България в сърцето си, тя ще продължи да съществува!

Биография

Петя Петрова завършва през 1997 Великотърновския университет със специалност живопис, а от 2000 година живее в Аахен, Германия. Тук работи и се занимава с творчество. Освен да рисува, пише и детска литература. През 2018 година съдбата я среща с още няколко ентусиастки, млади майки, които решават да участват в проекта по издаването на една от историите ѝ "Детектив в сладкарницата". Обединява ги идеята да създадат за българчетата в чужбина наша, автентична книжка, за да стимулират в децата зад граница четенето на роден език.

„Детектив в сладкарницата“

Откъс

– Много е вероятно, тази вечер престъпникът да направи второ покушение над тавата с курабийки. И по принцип съм чел, че престъпникът винаги се връща на местопрестъплението. Затова предлагам да се срещнем в полунощ в коридор с цел да нагледаме кухнята. Почти съм убеден, че ще го хванем на местопрестъплението. Обикновено извършителят чака полунощ, за да изпълни пъклените си планове.

– Колко си смешен, когато се фшивяваш като дефектиф! – иронизира го Теди и първа се затича към дневната, за да целуне мама, която след работа ухаеше толкова приятно на ванилия и шоколад. Лили беше на същото мнение и я последва, размахвайки опашка.

Така дочакаха полунощ. През бавно минаващите часове той препрочете няколко глави от поредния детективски роман, които смяташе, че могат да му бъдат от полза. Досети се, че може да му потрябва нощно фенерче и изрови едно от чекмеджето на бюрото си.

Роси също се подготви по темата. Отвори Гугъл и прегледа няколко форума по темата «Как да се подготвим за преследване на крадци».

Теди също не направи изключение. Тя се прибра доста късно в стаята си и реши, че трябва да се въоръжи. В случай на опасност най-важното е да имаш пистолет. Дааа, тя имаше и то какъв! Водният ѝ пистолет беше забутан някъде из кашоните в стаята и ѝ отне доста дълго време, докато го намери. Взе го и отиде до банята да го зареди с голямо количество вода.

И така, всеки по своему подготвен за залавянето на престъпника се отправи към коридора, където беше срещата. «Тик-так, тик-так» отмерваше равномерно «Не пипай» в столовата. Тиктакането ясно се чуваше в коридора на притихналата къща.

Три чифта боси крачета и четири лапички тихо запристъпваха по килима в коридора. Парното беше минало на нощен режим и беше доста хладно. Падащите снежинки леко драскаха по стъклата, а вятърът се беше усилил. Навън, а и вътре в къщата, цареше мрак и тишина, нарушени единствено от тиктакането на стенния часовник и едно тихичко проскърцване на една настъпена незнайно от кого дъска. Децата леко потрепераха от нощния хлад в къщата и вътрешно съжалиха, че не са се наметнали с домашните си халати.

– Ш-ш-ш-т! – сложи пръст на устата си Миро. – Тихо само! Не искам никакъв шум!

– Мешо – изшушна Теди, но Миро се направи, че не я чува.

Скръъц! Още една дъска изохка от нечий стъпки. Мирослав веднага включи джобното си фенерче и подът се озари от сноп слаба електрическа светлина.

КОЛЕДНИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ И ЕМОЦИИ НА УЧЕНИЦИТЕ

В празничния ден децата сами украсиха елхата

ЕЛХА

Стои хубавица –
игла до иглица,
а не знае да шие!
По цял ден се кичи
като младо момиче,
с обеци и гердани
от злато ковани
и с ясни звездички,
за радост на всички!

Леда Милева

Благодарности на семейството на Дядо Коледа, което посети нашите деца и им раздаде подаръци!

КОЛЕДНА РАБОТИЛНИЦА

Децата със сърчните си талантиливи ръце под ръководството на художничката Деница Христова изработиха коледни символни предмети, пейзажи и мотиви от тесто, като умело ги оцветиха в багрите на коледния дух.

Роси, 8. клас

Сияна, 5. клас

Благодарност към ръководителя на Коледната работилница!

Фиген, 4. клас

Виктор, 4. клас

РЕЦЕПТИТЕ НА БАБА

Уважаеми читатели,
в нашата нова рубрика ще ви разкажем как
баба и внуче готвят по стари традиционни български рецепти,
предавани от поколение на поколение,
приготвени с много любов и старание ястия за големи празници.

Първи участник в нашето ново начинание е Сияна от 5 клас и нейната баба,
които сготвиха за Коледната празнична вечеря:

ЛУЧЕНО ПИЛЕ ОТ ПАЗАРДЖИШКИЯ КРАЙ

Необходимии продукти:

пиле 1 бр.
кисело зеле 1 бр. малка зелка
праз 1 стрък
ориз 1 ч.ч.
зелев сок
олио
масло, зависи от това, кой колко мазно обича
сол и черен пипер на вкус

Продукти за заливка:

3-4 скилидки чесън
1 ч.л. червен пипер
олио 3-4 с.л.
вода

Начин на приготвяне

Пилето се разфасова /нарязва на парчета/, зелето и празът се накълцват на дребно. Слагаме всичко да се вари, като добавяме черен пипер на вкус. След като месото е почти готово, се изважда от съда. Киселото зеле се доварява, докато стане готово. Добавя се оризът и се сипват 3 чаени чаши вода и оставяме на котлона да къкри. Можем да добавим и чаша зелев сок – ако обичате по-кисело да бъде зелето. Полусвареното пилешко месо се запържва или запича в масло.

Когато всичко е готово, разсипваме зелето на порции в чинии, като добавяме и по едно парче месо.

Накрая приготвяме заливката от олио, запържено в тиган с пресования чесън, червен пипер и малко вода. Прибавяме по малко от готовата заливка към всяка порция.

Много е вкусно!

**Сияна, 5. клас и
Звездалина**

ИСКАМ ДА ЗНАМ

Произход на името на връх Мусала

Една от най-интересните дискусии около връх Мусала е за произхода на името му. Според тюрколога Юлия Кирилова **Мусала** означава *докосващ Бога*. „Мус Аллах” е арабски израз, а не турски и означава *молитвен връх*. Патриархът на българската литература Иван Вазов в пътеписа си „Мусала“ пише за произхода на името на върха. Първоначално той смята, че произхожда от *Муса* (Моисей) и *Аллах* (Бог), но след проверка в турско-френския речник на Сани бей Вазов установява две значения на думата **Мусала**:

- първото – публично място, където се молят през лятото;
- второто е камък, върху който се поставя ковчегът с мъртвия, докато се молят преди да го заровят.

Иван Вазов съсредоточава вниманието си върху второто значение на думата, свързвайки го с някакво събитие, без да уточнява какво точно.

В своята книга за Мусала Светослав Колев доразвива тълкованието на думата. Според него арабската дума *мусалла* произлиза от съществителното *салад* – „молитва”. С настъплението на мюсюлманската религия арабската дума *мусалла* се разпространила из целия арабски свят, без значение на какъв език се говори в съответната страна. Колев обръща специално внимание на факта, че турският език не е родствен на арабския, а арабското име **Мусала** може да се преведе като молитвено място или малко по-разширено молитвен връх.

През 1949 г. името на върха е заменено с Йосиф Сталин в чест на българо- съветската дружба. През 1962 г. е върнато името му - **Мусала**.

Ния, 7. клас

ИСКАМ ДА ЗНАМ

Разложката котловина

Едно от най-красивите места в България е Разложката котловина. Там бях с моето семейство при последното ни посещение в страната. Котловината се намира между трите планини Рила, Пирин и Родопи. Мястото е известно с многото си горещи минерални извори, които привличат туристи от цялата страна и чужбина. През лятото заради топлото време и чудните гледки, които се разкриват отвсякъде, през зимата заради многобройните ски писти в района.

Наблизо се намират много културни и природни забележителности. По време на престоя ни ние посетихме Рилския манастир, който е най-големия в България. Мястото е магично!

За обяд си отпочинахме с традиционна българска кухня, седнали над едно малко поточе, в сърцето на Рила. Природата на България е вълшебна и неописуема, а Разложката котловина е едно от най-красивите места, които съм виждала.

Вече нямам търпение да се върна там!

Грета, 7. клас

БЪЛГАРСКИ ПРАЗНИЦИ И ОБИЧАИ

ТРИФОН ЗАРЕЗАН

Светецът лозар на българите

В българската народна традиция свети Трифон заема специално място – пролетно зарязване на лозата. Празникът води началото си още от времето на траките и честването на Дионисовите празници. Но българите и до днес на 1 февруари отбелязват свети Трифон в православния календар, а в народните вярвания все още се чества на 14 февруари – по стар стил. Интересен факт е, че единствено в българските традиции се отбелязва със специален празник пролетното зарязване на лозата, свързан с плодородието на гроздето. И до днес в

различните краища на България традицията се пази, като ритуалите на празника се изпълняват, а в класните стаи на 1 и 2 клас легендата за свети Трифон беше разказана, за да могат малките пазители на българската култура да измайсторят интересни апликации на гроздове.

*„Да даде Св. Тифон,
да даде голям род, берекет,
да напълним корабите с грозде,
да напълним буриите с вино,
да продадем виното на добра цена,
и да не стане на оцет.“*

*Честит празник на всички лозари, винари,
градинари!*

РАЗКАЖИ ЗА СВОЕТО ИМЕ

Цветница

Аз се казвам Далия и празнувам моя имен ден на Цветница, защото съм кръстена на едно красиво цвете. Мама и татко са избрали това име, защото много харесват цветето Далия. Моята майка все ми казва, че много обича Цветница, може би и за това са избрали да ме кръстят на цвете. Освен това нося и буквичката на моята баба Дори.

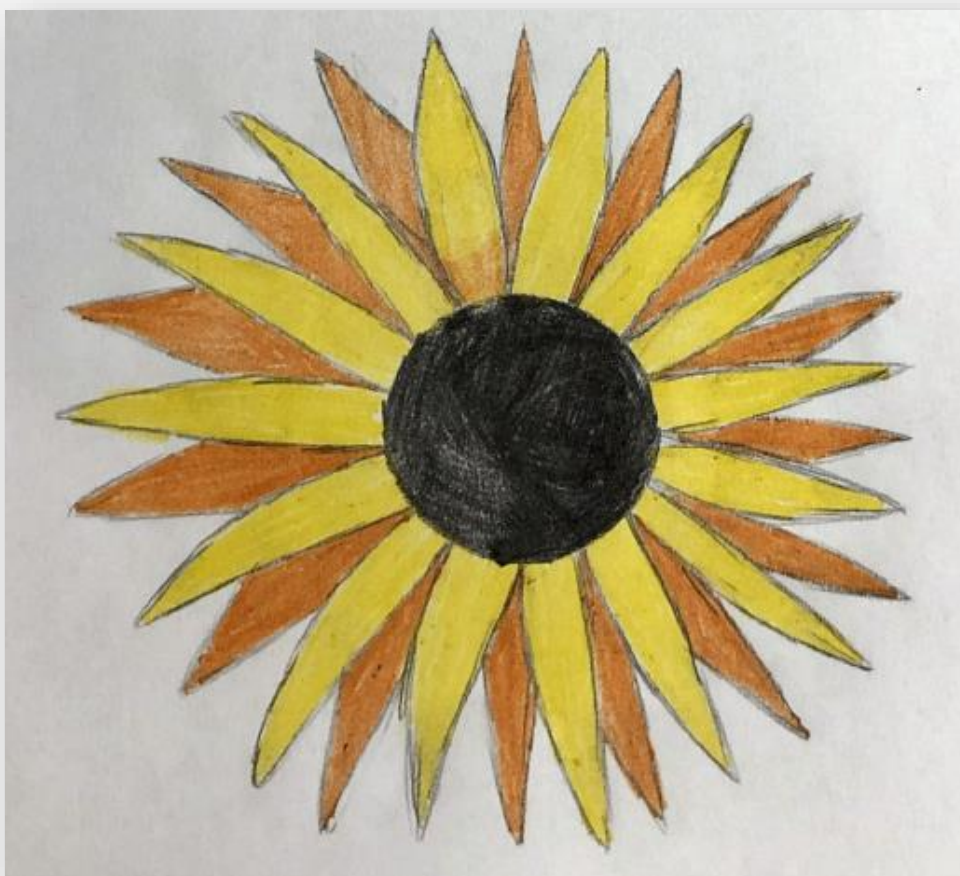
Християнският празник Цветница се празнува винаги в неделята след Лазаровден, една седмица преди Великден. Нарича се още Връбница, Цветна неделя, Вая (Вайя), Куклинден или (в западните църкви) Палмова неделя. Пада се в шестата неделя на Великия пост, заради което всяка година се отбелязва на различна дата.

Празникът е посветен на тържественото посрещане на Исус Христос в Ерусалим с маслинови и лаврови клонки.

Затова на този ден всички отиват на празничната църковна литургия с върбови клонки, китки от здравец и други пролетни цветя. След като свещеникът освети върбовите венчета, те се отнасят вкъщи и се поставят пред домашната икона. С тях жените баят против уроки и болести. Често когато през летните месеци загърми и завали град, те изнасят върбовите венчета на двора и изричайки магически заклинания, гледат през тях облака, за да се разнесе той надалеч.

Досега не съм имала възможност да бъда в България и да видя старите традиции на Цветница, но си го пожелавам занапред.

Тази година Цветница се пада на 10 април. Обичам именния си ден, защото това означава, че пролетта е дошла. Освен това получавам много поздравления и подаръци.

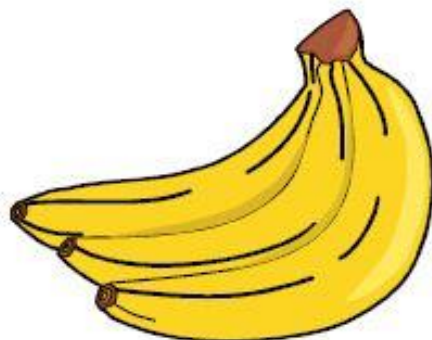
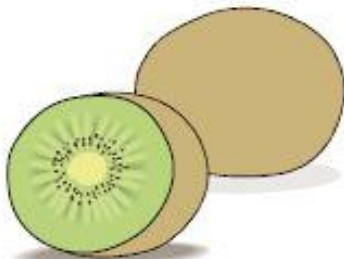
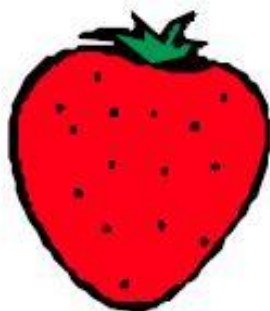
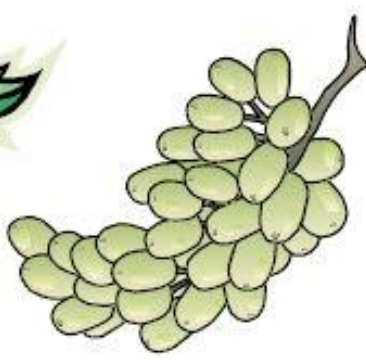
Далия, 4. клас

Забавни игри и занимавки

Буквословица

Открий имената на картинките в таблицата. Те са разположени в прав или обратен ред, по диагонал, вертикал или хоризонтал.

Ч	Д	А	Ш	У	Р	К	О
Е	А	Е	Д	З	О	Р	Г
Р	А	Т	И	В	И	К	Я
Е	Н	Щ	Е	Б	А	П	Г
Ш	И	Н	А	Н	А	Б	О
И	Ч	З	Ъ	В	И	К	Д
Д	С	А	Н	А	Н	А	А
Я	Б	Ъ	Л	К	А	Н	А

Математическа задача

На всяко насекомо съответства цифра. Резултатите са дадени.
Можеш ли да откриеш кое насекомо на коя цифра отговаря и кое е
липсващото насекомо?

$$\text{Green Frog} - \text{Orange Beetle} + \text{Yellow Beetle} - \text{Purple Beetle} = ?$$

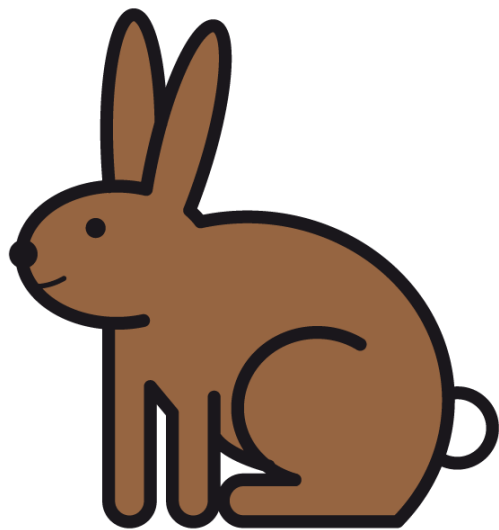
$$\text{Purple Beetle} + \text{Yellow Beetle} = \text{Orange Beetle}$$

$$\text{Orange Beetle} + \text{Orange Beetle} = 20$$

$$\text{Orange Beetle} + \text{Yellow Beetle} = 17$$

$$\text{Purple Beetle} + \text{Orange Beetle} = \text{Green Frog}$$

ПРИКАЗНА БЪРКОТИЯ

В тази смешна и нелогична на пръв поглед басня, разсеяният автор е разменил местата на подчертаните думички. Според смисъла на текста открий коя дума от 1 колонка е заместена с дума от втората колонка и поправи текста подобно на примера.

Пример: заека от първата колонка е заместен с думата сянката, и обратно - сянката е заместена с думата заека.

ГОРАТА
ЗАЕКА
ПОЧУДА
ДЕН
ДЪРВО
ВРЕМЕ
СПОР
КРАЯ

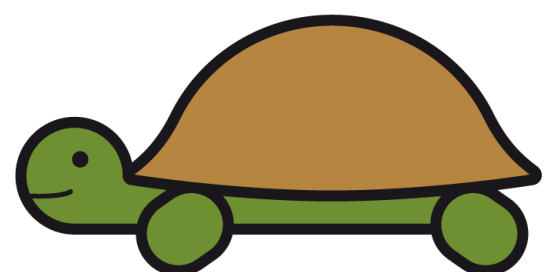
СЯНКАТА
УСЪРДИЕ
КОСТЕНУРКА
ПОСТОЯНСТВО
ПОБЕДА
ПЪТ
МИГ
СТРАДАНИЕ

Гората и сянката

Един миг в костенурката пламнал път между гората и сянката. Сянката твърдял, че е по бърз от гората, а за победа на всички животни гората настоявала, че може да надбяга сянката. И тъй като не се разбрали, решили на другия миг да се състезават.

На сутринта сянката сигурен в своята почуда се изтегнал под едно страдание. И както си почивал под заека, задрямал. Гората дошла в уреченото усърдие и бавно-бавно закрачила по уговорения спор. С голямо време напредвала, докато сянката спокойно си спял. Нито за ден не си починала и тъй стигнала до постоянство.

С края и дърво бавната гора доказала, че може да надбяга сянката.

ОТКРИИТЕ РАЗЛИКИТЕ В КРАСИВАТА ЗИМНА КАРТИНКА

Творчески екип

Автори на рубриките: учениците от БНУ „Родна реч“

Графичен дизайн: Сдружение „Дунав“, БНУ „Родна реч“

Редактори: Марина Стоянова, Славка Михайлова

Помощник-съставители: учителите от БНУ „Родна реч“

Цена: 2,50 Евро

Средствата от разпространението на вестника ще бъдат събирани с благотворителна цел.

www.dbg-dunav.de

info@dbg-dunav.de

facebook.com/bgschule.bremen